

Partimizin Görevi ve Sorumluluğu

Baskıcı bir dönemden geçiyoruz. Ülkeyi yönetenler duvara dayanma sınırına geldiler. 1983 yılında başlatılan, kökleri 24 Ocak 1980 ekonomik kararlarında olan ve sadece 12 Eylül 1980 faşist darbesi ile uygulama koşulları yaratılan neo-liberal sistem tıkanmıştır. Ceplerindeki son barutu harcayarak zaman kazanmaya çalışıyorlar. Pervasızca her alanda işçi, emekçi ve yoksul halklara saldırmalarının nedeni budur. Ülke açık bir hapisane ve polis devletine dönüştü. Ulusal düzeyde ve yerel yönetimlerde seçmen iradesi yok sayılıyor. Verili durum, egemen sınıfların aczinin işaretidir. Baskı, terör ve yağma da onları kurtarmayacak. Belki süreyi biraz uzatacak.

Durum bu merkezdeyken sınıf hareketinin, halk hareketinin, devrimci gençlik hareketinin, ilerici kadın hareketinin, demokratik çevre hareketinin, Kürt ulusal-demokratik hareketinin, Alevi devrimci-demokratik hareketinin durgunluğu nereden kaynaklanıyor? Sadece baskı mı bu durgunluğun nedeni? Veya sadece ekonomik ve sosyal anlamda toplumun yüzde doksan beşinin borç kışkacına alınmış olması mı?

Partimiz, bu iki konunun tek başına gerekçe olarak görülmemesi gerektiği tespitinde bulunuyor. Bu veriler doğrudur, ancak durumu açıklamak için yeterli değildir. Etki her zaman için tepkiyi doğurur. Bu sadece insan toplumunun değil doğanın da kanunudur. Ve hiç bir güç, baskı, tehdit, terör bu kanunu değiştiremez.

Bu derece eziyet, baskı ve tehdit altında bulunan toplumun ezici çoğunluk nüfusu, ve bu yükü bizzat sırtında taşımak durumunda olan işçi sınıfı, ezilen sömürülen emekçi yoksul halklar gerekli tepkiyi vermiyorsa bunun nedenini doğru irdelemek gerekiyor.

İşçi sınıfının, emekçi yoksul halkların, tüm muhalif toplumsal nüfusun güvenebileceği, Türkiye için ekonomik, sosyal ve politik anlamda devrimci alternatifi tarif ettiğine ve gerçekleştireceğine inandığı DEVRİMCİ ÖZNE! Bunu görmediği ve elle tutamadığı sürece bu durgunluk aşılamaz. Olası kendiliğinden gelişecek hareketler ise sonuç alıcı hedefe yönelemez. İşçi sınıfının ve emekçi halkların bu beklentisine ve acil ihtiyacına Türkiye Komünist Partisi'nin yanıt vermesi gerekiyor. Görevimiz ağır ve bir o kadar da belirleyici. Partimizin ideolojik, politik ve örgütsel faaliyetinin bütünü -tekleşme süreci de dahil-, bu ihtiyaca göre tarif etmek sorumluluğumuzdur. Çünkü, önümüzdeki yıllarda sınıf savaşımının başarısını bu olgu belirleyecektir.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 10 Ocak 2017 Tarihli Açıklaması

GÜÇLÜ BİR TOKAT KARŞINDAKİNİ YIKAR BİZİM TOKATIMIZ HAYIR OLSUN

Türkiye üzerinde kapkara bulutlar dolaşıyor. Yirmi dört saat gece yaşanıyor. Ankara'da TBMM'de kendilerini milletin vekili olarak adlandıran bir grup TBMM'nin zaten göstermelik olan parlamento çalışmasına son vermenin tartışmalarını yapıyorlar. Vekiller 'bindikleri dalı kesiyorlar'.

"Yeni Anayasa" söylemi yanıltır. Yeni bir Anayasa yapılmıyor. 12 Eylül 1980 faşist diktatörlük döneminin 1982'de yapılan anayasasının kimi maddeleri değiştiriliyor. Bu yapılan da halktan yana bir değişiklik değil, sermayenin, patronların, bu ülkede çalışan işçi ve emekçilerin haklarını yiyen, gasp eden, çalan para babalarının istediği bir yama oluyor.

Yapılan tartışmalar halktan gizleniyor. TRT'nin Meclis TV yayınları dahi tartışmaları vermiyor. Türkiye halklarının doğruyu öğrenmelerinin, kendi iradelerini belirleyecek bilgilere sahip olmaları engelleniyor. Gazeteler, TV'ler, radyolar AKP-Saray Rejimi ne kadar ve hangi içeriğe izin verirse o kadar bilgi aktarıyorlar.

Halktan yana olan gazetecilerin, akademisyenlerin ve dürüst siyasetçilerin tutuklanıp cezaevlerinde tecrit edilmeleri "dikensiz gül bahçesinde" istedikleri şekilde at oynatmaları için yapılmaktadır. Düşününüz; yüzde 70-80 oranıyla seçilmiş 70'in üzerinde belediye kanunsuzca görevden alındı ve tutuklandı. Belediyelere devlet memurları kayyum olarak atandı. 6 milyon oy almış bir partinin eş başkanları, yöneticileri ve vekilleri tutuklandı.

'Bu ülkede demokrasinin son kırıntıları vardı' diyenler artık o kırıntıları da bulamayacaklardır. Seçmen iradesi 7 Haziran 2015 seçimleri itibarıyla yok sayılmıştır. Bu ülke karanlık bir dönemden geçmektedir. Her karanlığın sonu aydınlık, her gecenin sonu gündüzdür. Ancak yok olur imha edilirse karanlık geceler daha uzun sürer, ancak muhakkaktır ki en sonunda aydınlığa, gündüze çıkar.

Ezilenler, sömürülenler, yoksullar, işgücünü patronlara satarak yaşamaya çalışan işçiler ve emekçiler kendi geleceklerini ele almak durumundadırlar. Bu "yeni" dedikleri Anayasa işçi sınıfına, emekçilere, yoksullara ve başta Kürt halkı olmak üzere tüm halklara karşıdır. Bugün, süslü sözler, tehdit ve kandırmacalarla toplumun yüzde 95'ini oluşturan, nesnel olarak kendilerine karşı olan toplumun ezici çoğunluğunun desteğini arıyorlar. Bunun için her tür popülist yöntemle baş vuracaklar. Amaçlarına ulaşmak için tüm yasadışı ve yalan yöntemlerini kullanacaklar.

Ancak başarılı olamayacaklar. Onların bu oyununu bozacağız. Onlar 7 Haziran 2015 seçimlerinde yenildiler. 7 Haziran seçimleri AKP-Saray Rejiminin sonunun başlangıcı oldu. Çeşitli yöntemlerle, baskı, terör, içeride -dışarıda savaş ve yalanlarla iktidarlarını sürdürmek istiyorlar. Buna müsaade etmeyeceğiz. HAYIR bir tokat gibi yüzlerine çarpacak ve yıkılacaklar.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
10 Ocak 2017

ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ DKP'NİN GENEL BAŞKANLARINDAN DÜNYA KOMÜNİST HAREKETİ'NİN ÖNDERLERİNDEN HERBERT MİES YOLDAŞI KAYBETTİK

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Sedat TANER yoldaşın, Alman Komünist Partisi eski Genel Başkanı Herbert MİES yoldaşın kaybı üzerine Alman Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Başkanı Patrik KÖBELE yoldaşa ilettiği taziye mektubu

ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NE

Değerli Patrik KÖBELE yoldaş,

Herbert Mies yoldaşın aramızdan ayrılma haberini derin bir acı ile karşıladık. Sizin nezdinizde Mies yoldaşın ailesine, DKP Merkez Komitesi ile tüm üye ve dostlarına baş sağlığı dilekelerimizi iletmek istiyoruz.

Mies yoldaş Alman işçi sınıfının politik mücadelesi açısından yeri doldurulamaz bir kayıptır. Mies yoldaş aynı zamanda geçmiş ile gelecek arasında, illegalite ile legalite arasında, Reel Sosyalizmin varlığı ile karşı-devrim koşulları arasında köprü oluşturmuş olan ve komünist kadrolar için bir daha eşine rastlanmayacak bir değerdir.

Mies yoldaş aynı zamanda Dünya Komünist Hareketi'nin lider kadroları arasındaydı. Dünya Komünist Hareketi, Mies yoldaş nezdinde iki Almanya'nın var olduğu soğuk savaş koşullarında hem

Federal Alman işçi sınıfının kurtuluşu için savaştan ve aynı zamanda Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin uluslararası arenada tanınması için mücadele eden yılmaz bir savaşçısını yitirdi. Mies yoldaş anti-emperyalist, barış ve demokrasi mücadelesi ile sosyalizm mücadelesinin birbirine sıkı sıkıya bağlılığının sembol komünist kişiliği idi.

Mies yoldaş, partimiz TKP ile de sıkı bağları olan bir yoldaşımızdı. 1973 ATILIM sürecinde partimizin yeniden ayağa kalkmasında, Federal Almanya parti örgütlerinin ülkedeki örgütlenme için bir köprü oluşturmaya belirleyici katkıları olmuştur. Mies yoldaş komutasındaki DKP, yetmişli ve seksenli yıllarda Federal Almanya'daki Türkiyeli göçmen işçilerin örgütlenmesinde ve seksenli yıllarda faşist diktatörlük koşullarında politik göçmen olarak Federal Almanya'ya geçici olarak gelen Türkiyeli komünistlere enternasyonalist dayanışmasını en üst düzeyde yerine getirmiştir. Türkiye Komünist Partisi, Herbert Mies yoldaş ile sadece bir yoldaşını değil, Federal Alman komünistlerinin bugüne dek yetiştirdiği Türkiye işçi sınıfı ve Federal Almanya'da yaşayan ve çalışan Türkiyeli göçmen işçilerin en samimi, dürüst mücadelecisi omuzdaşını yitirdi.

Mies yoldaş ideolojik, politik ve örgütsel alanda Marksizm-Leninizm'in ilkeli bir savunucusu idi. Reel Sosyalizm ve Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin varlığı koşullarında, anti-komünizmin tepe yaptığı, sosyal-demokrat ihanetin işçi sınıfı içinde bir kanser hücresi gibi yaygınlaştırılmaya çalışıldığı dönemlerde Mies yoldaş Marksizm-Leninizm teorisinin sulandırılmasına karşı sonuna kadar mücadele eden, Büyük Ekim Devrimi'nin ülkesi Sovyetler Birliği'ne karşı sonuna kadar tereddütsüz dost olan, anti-komünizmin her türlü emaresine karşı sonuna kadar ısrarla mücadele eden bir yoldaşımızdı.

Mies yoldaşın eşsiz deneylerinden yararlanacağız, mücadelesini sürdüreceğiz.

Bu düşünceler ve kararlılıkla "Trotz Alledem!" (Herşeye Rağmen!).

Komünist selamlarımızla

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
Genel Sekreteri
Sedat TANER
16 Ocak 2017

Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi

10 Ekim 2016 - 29 Ocak 2017

Komünist Örgüt Çalışması ve Kitlesellik

o Ali Oktay KAYA

Aralık ayı boyunca parti örgütleri içinde yapılan bir dizi görüşme ve toplantılarda, niteliğin niceliğe dönüştürülmesi konusu derinleştirildi. İşçi sınıfının farklı örgütlenme biçimleri var. Komünist partisi bunlardan sadece bir tanesi ama en belirleyici önemde olanı. Bu bağlamda sınıfın diğer ekonomik, sendikal, demokratik örgütlenmelerinin, hatta sınıfın içinde yer aldığı siyasal örgütlenmelerin parti tarafından doğru ele alınması gerekiyor. Portekiz Komünist Partisi'nin eski Genel Sekreteri Alvaro Cunhall yoldaş, bir yazısında komünist partilerin öncülük rollerini yerine getirme görevini ele alır. Özellikle 1991'de Reel Sosyalizmin ülkelerinde yaşama geçen karşı-devrim sonrası, komünist partilerin dünya çapında güç kaybetmesi ve bu bağlamda sınıf mücadelesinde belirli bir dönem önceki toplumsal etkilerini yitirmelerinden dolayı farklı toplumsal hareketlerin hem sınıf içinde, hem de toplumsal muhalefetin genelinde etkinliklerini artırdıklarını ele alır. Bu gerçeklik karşısında komünist partilerin salt doğruyu ifade ederek öncülük rollerini yerine getirmelerinin mümkün olamayacağını ve kendileri dışında gelişen toplumsal muhalefet örgütlenmelerini dikkate almalarının gerekliliğini belirtir.

Ülkemizde son otuzbeş yıllık pratiği gözden geçirdiğimizde de benzer emarelerin bu topraklarda da yaşandığını görmekteyiz. Kürt ulusal demokratik hareketi, Alevi demokratik hareketi, Çevre hareketleri, devrimci-demokratik hareketler, yerel düzeyde gelişen sosyal hareketler gibi sıralayabileceğimiz farklı hareketleri görmezden gelmemiz mümkün değildir. Kuşkusuz ki Marksist-Leninist açıdan bakıldığında tüm bu hareketler ideolojik açıdan homojen olmayan yapıdadırlar. Bu özelliği de veri kabul ederek, ve yadsımadan ülkemiz özelinde Türkiye Komünist Partisi'nin bu gerçeğe nasıl yaklaştığı önemli bir konudur. Onları yok sayarak veya önemsizleştirerek değil, pratikte çalışmalarına katılarak, politik düzeyde ise mümkün olduğu kadar birlikte çalışmalar yapıp ortak politikalar geliştirilmeye çalışılacak yaklaşımlar gerçekleştirmemiz gerekmektedir. Bu görevi, yapmadığı anlamda belirtmiyoruz. Güncelde de yapılan budur. Lakin, bu hareketlere karşı verilen önem konusunda Kürt ulusal demokratik hareketine gösterdiğimiz yaklaşımı temel

olarak, diğer hareketlere de aynı içerikte yaklaşmamız ve bu alanda eksiklerimiz varsa gidermemiz gerekiyor.

Bu konuyu değerlendirirken sendikal harekete yaklaşımımızı da bir kez daha tekrarlamak yerinde olacaktır. Sendikal hareket parçalanmış, bölünmüş, sınıf mücadelesi açısından zayıflatılmış ve nicelik olarak küçülmüş durumdadır. İşkolu düzeyinde örgütlülük, yetki ve üye sayısı bakımından devletin kontrolündeki konfederasyonlar ve işkolu sendikaları çoğunluktadır. Bu konfederasyonlar uzlaşmacı bir sendikal çizgi izlemektedirler ve günden güne dini siyasete alet eden politikaların daha fazla etkisine girmektedirler. Komünistler bu gerçekliğe rağmen ve tam da bu sebeplerden dolayı bu sendikaların tabanlarında parti çalışmalarını hızlandırarak geliştirmelidirler. Sınıf ve kitle sendikacılığında yetmişli yıllarda nitel ve nicel olarak şanlı mücadeleleri ve zaferleri bayrağına yazan DİSK de bugün o günkü durumunda değil. Dolayısıyla aynı tür bir çalışma DİSK'e bağlı işkolu sendikalarında da geçerlidir.

Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi sürecinde ele alıp değerlendirilen konulardan biri de bu olmuştur. Buradan çıkarılan birkaç sonuç mevcuttur.

1. Komünistler siyasi eğilimlerine bakmadan, üyelerini işçi ve emekçilerin oluşturduğu tüm sendikalarda çalışmalarını güçlendirmelidirler.
2. Sendikalar dışında ekonomik, sosyal, çevre, konularında faal olan demokratik kuruluşlar –özellikle yerelerde- komünistlerin çalışmalarına faal olarak katılmaları gereken alanlardır.
3. Kürt ulusal demokratik hareketi Türkiye'de sınıf mücadelesinin en genel anlamıyla çok önemli ama aynı zamanda en aktif bileşenidir.
4. Alevi devrimci demokratik hareketi içinde önemli bir muhalefet potansiyeli taşımasına rağmen sosyal-demokratlaşmanın ve dolayısıyla devletin etkisinden kurtulamamıştır. Buna rağmen nicel olarak ciddi bir güçtür. Bu gücü niteliksel olarak geliştirmek gerekmektedir.
5. Kemalizmin etkisinde olan ancak anti-emperyalist, anti-faşist ve ulusal kurtuluşçu bir öz taşıyan devrimci-demokratik hareketler ile eylem ve güç birliği geliştirilmelidir.
6. Partimiz sınıf temelinde örgütlenen ve sınıfa yönelik politikalar geliştiren işçi

sınıfının politik örgütü olarak, siyasi eğilimine bakmaksızın işçi sınıfının tüm mensupları arasında örgütlenir.

Sonuçları itibarıyla değerlendirdiğimizde bu görevler salt merkezi çalışmalar ile çözümlenecek görevler değildir. Bu konuda alınan merkezi politik kararların üretim birimlerinde ve yerelerde pratik günlük faaliyet içinde gündemleştirilip özveri ile yaşama geçirilmesi parti temel örgütlerinin ve semt komitelerinin görevleridir.

Bu alanlarda çalışmalar yürütülmesi, işyerlerinde sendika örgütlenmelerinde, yerelerde ise halk meclislerinin sağlıklı çalışıp geliştirilmesi noktasında önemli bir işleve sahiptir. Herkesin adını çokça andığı, eylem ve güç birlikleri, cephe oluşumları gibi ortak çalışma ve mücadele platformları bu tür bir çalışma sayesinde sağlıklı temellere oturtulur ve sürekliliği güvence altına alınabilir.

Görevleri bu şekilde tarif ettikten sonra tekrar başa Cunhall yoldaşın tespitine dönelim. Nasıl ki komünist parti dışında var olan ve son 35 yılda yaygınlaşıp güçlenen bu toplumsal hareketleri önemsizleştirmemek ve görmezden gelmemek görevimiz ise komünist partisinin rol ve görevlerini de doğru tarif etmeliyiz.

Komünist partisi, işçi sınıfının ve dolayısıyla toplumun en bilinçli ve en ileri sınıf örgütlenmesidir. Ülkemiz özelinde ele alırsak, Türkiye Komünist Partisi'nin güçlü, etkin ve yığınsal bir güce ulaşmadığı koşullarda, partimizin sınıf içinde ve toplumsal mücadelelerde öncülük görevini hakkıyla yerine getirebilmesi mümkün değildir. TKP'miz,, Leninci tipte bir partinin kadro politikaları kıstaslarına uygun olarak, çok bilinçli ve her tür göreve hazır, ideolojik olarak iyi silahlanmış ve politik olarak yetkin kadroların taşıyıcılığında, yasal alanda da yığınsal bir örgütlenmeyi hedeflemektedir. Niteliğin niceliğe dönüşmesi bir yandan bu şekilde olacakken, diğer yandan da, tüm bu toplumsal hareketleri sınıf mücadelesinin yolunda en genel anlamıyla yönlendirecek yeteneği ile toplumun tümüne yönelik de niteliksel bir sıçramayı elde etmeyi sağlayacaktır.

Tüm bu görevleri yerine getirmek için ise öncelikle partimizin, Marksist-Leninist bilim ışığında, bağımsız sınıf politikaları ve bağımsız örgütü ile nitel ve nicel olarak

ONBEŞLER Mücadelemize Yön, Partimize Görev Veriyor

o İsmail Hakkı YORULMAZ

Partimizin kurucuları ve ilk MK üyeleri **Mustafa Suphi, Ethem Nejat** ve yoldaşlarının Kemalist burjuvazi tarafından katledilmelerinin üzerinden 96 yıl geçti. Onbeşlerin katli Türkiye tarihinin ilk faili meçhul siyasi cinayettir. Bu saptamanın anlamı derindir. Bu saptamanın anlamının derin olması da partimize çok yönlü görevler yüklemektedir.

Birinci soru şudur; Onbeş yoldaşımızın hesabını burjuvaziden nasıl soracağız?

İkinci soru ise bir saptamadır; Biz bu cinayetin hesabını sormadığımız sürece bu ülkede hem partimiz gerçekten özgür olamaz. Dolayısıyla ne yapmamız gerekiyor sorusu?

Üçüncü soru ise; İlk faili meçhul siyasi cinayetin hesabı sorulmadığı müddetçe, bu ülkede faili meçhul cinayetlerin ardı arkası kesilmemektedir. Bu cinayetlere nasıl dur diyeceğiz?

Bu sorulara vereceğimiz yanıt **“faili meçhul cinayetlerin koşullarını ortadan kaldırmak”** olmalıdır. “Koşulları ortadan kaldırmak” demek burjuvazinin sınıf diktatörlüğüne son vermek anlamına gelmektedir. Bu da işçi sınıfının demokrasisi olan sosyalizmi bu ülkede inşa etmek anlamına gelmektedir.

Bu saptamaları yaptıktan sonra 1920-21 yıllarına dönmüş oluyoruz. Mustafa Suphi ve yoldaşları 1920 yılında TKP'yi kurarken bir parti programı oluşturdular. Bu program ülkede proletarya iktidarını kurma hedefini içeriyordu. Söz konusu bu amaç olduğu için burjuvazinin hedefi oldular. Eğer ki, kapitalizmin sınırları içerisinde, burjuvazi ile “kardeş kardeş” geçinerek bir takım “demokratik haklar” elde etme hedefleri olsaydı ne Mustafa Suphi ve yoldaşları katledilirdi, ne de TKP yasaklanırdı. Bu gerçeği öncelikle görmemiz ve kaydetmemiz gerekiyor.

Bugün için Onbeşlerin hesabını nasıl soracağız sorusunun yanıtını verirken de TKP'nin kuruluş amacını bir an bile gözardı etmeyeceğiz. Bu cinayetin hesabını sormak TKP açısından bir intikam eylemi değildir. Bu cinayete sebep olan koşulların ortadan kaldırılmasıdır görüşünü savunuyorsak yapmamız gereken ikinci öncelik, **“TKP'nin o günkü kuruluş amaçlarını bugün nasıl yaşama geçireceğiz?”** olmalıdır.

TKP'nin bugün kamuoyunda dikkat

merkezinde olması, aynı burjuva devletin Onbeşlerin TKP'sinin karşısına kendi icazetli “TKP”lerini çıkarmaları bu nedenledir. Biz bunlara takılmayalım. Bize ve devlete göre burjuvazinin iktidarını yıkıp, proletaryanın iktidarını kurmayı hedefleyen, Marksist-Leninist bilim ve Leninci parti ilkeleri doğrultusunda mücadele eden Türkiye Komünist Partisi, Mustafa Suphilerin partisi bugün yasaklıdır. Bu yasak 1922 yılından beri sürmektedir. 141 ve 142. Maddelerin TCK'dan çıkarılması ile bu sorun çözülmüştür. Anayasa ve TCK'daki kimi maddeler halen bu yasağın resmi belgesidir. Bu tespit, bu yasağın kırılmayacağı ve yasal anlamda bir TKP'nin yer almasının önünde engel değildir. Yasağın ne zaman ve nasıl kırılacağı güçler dengesine ve sınıf mücadelesinin gelişimine bağlıdır. Yasağı kırmak bir irade gerektirir ama tek başına iradi bir karar değildir.

Türkiye Komünist Partisi burjuva devletin yasaları nezdinde “yasal” olmayabilir. Ancak işçi sınıfının nezdinde yasal bir meşruiyeti vardır. Bu objektif bir durumdur. Önemli olan bu verili durumu fiili olarak yaşama geçirmektir. Biz burjuvaziye hak veriyoruz. Doğaldır ki burjuvazinin iktidarını ve devletini yok etmeyi amaçlamış aralarında uzlaşmaz çelişki olan proletaryanın sınıf partisine “gel, sana olanak tanıyayım, güçlen ve beni yok et” demeyecek. Burjuvazinin izin vereceği TKP onun için kendisine yönelik bir tehlike olarak görmediği bir “TKP”dir. Önce bu konuda anlaşılm.

Ancak, hiç bir olguya da köşeli bakmayalım. Türkçede **“su yolunu bulur”** tanımı vardır. TKP, ideolojik, politik ve örgütsel ilkelerinden milim taviz vermeden ama aynı zamanda politika yaparak çalışmalarını, örgütlülüğünü ve etki alanını geliştirirse fiili olarak burjuvazinin yasağını kırar. Bunun bin bir yolu vardır. Bugün karşı karşıya geldiğimiz durum bu aşamadır.

Gizlilik hiç bir zaman kendini yasaklamak değildir. Burjuvazinin yasaklarını kırmaktır. Güç ile kırmaktır. Bu noktada da bir hatırlatma yapmak gerekirse **“örgüt gizli olabilir ama politika gizli yapılmaz”**.

Bugün ülkede resmi bir “TKP” hazırlıkları var. Deyim yerindeyse patimizin yıllardır ifade ettiği ve “cehennemi” yaşamış genç yoldaşlarımızın bugünkü sözleriyle ifade edersek, “burjuvazinin devleti bu klişe yol vermiştir”. Bu “girişimin” Mustafa Suphi

geleneği ile yakın-uzak ilintisi yoktur. Tarifi yerine oturtmak gerekirse Mustafa Kemal'in kurduğu “TKP” ile benzerlikleri daha çoktur. “Resmi” olarak adlandırılması da bu nedenledir. Bir yanda “resmi”, diğer yanda işçi sınıfının bağrında filizlenen halkın partisi vardır.

Mustafa Suphilerin, ve 96 yıllık mücadelede toprağa düşen faili meçhul kadrolarımızın, ancak sadece TKP kadroları değil, devrimci ve sosyalist hareketin tüm kayıplarının, Kürdistan'da ve metropollerde faili meçhul olarak katledilen Kürt devrimci-demokratların, yurtseverlerin hesabını sormak bu ülkede bu cinayetlerin planlayıcısı ve uygulayıcısı olan burjuvazi ile hesaplaşmaktan geçer.

Bu hesaplaşma da Mustafa Suphilerin uğrunda canlarını verdikleri TKP'nin politikalarının ve programının yaşama geçirilmesi ile mümkündür. Bugün Türkiye politikasına müdahil olan, güçlü, etkin ve yığinsal bir yasal partiye olan ihtiyaçtan söz ediyorsak, söz konusu parti, TKP'nin geleneksel çelik çekirdeği üzerinde yükselecek bir saha olacaktır. TKP'nin sınıf içinde daha fazla kök salan, yığınların kulak verdiği bir niteliğe ulaşması, yeni kuşak genç komünist kadroların bu çekirdekte buluşması ile mümkün olacaktır. Bu buluşma bir yandan çelik çekirdeğin geniş partide niteliğini yitirmeden, yok olmadan, deneyimlerini taşıyarak buluşmasıdır, ve aynı zamanda genç kadroların birlikteliklerini, kazanımlarını ve niteliklerini yitirmeden çelik çekirdek ile buluşmasıdır. Arada böyle, karşılıklı bir diyalektik bağ vardır. Bu süreci biz **tekleşme** olarak niteliyoruz.

Bunun dışında her kurgu likidasyonu aşmak değil, tam tersine likidasyonu derinleştirmek ve sürdürmek olacaktır. Hiç kimse likidasyonu aşma sürecini yürütürken ne partinin geleneksel çelik çekirdeğinin likide olması, ne de partide buluşulacak hatırı sayılır deneyimleri ve çok değerli olan kazanılmış mevzileri, yasal, geniş çalışmaların zayıflamasını, bölünmesini, ayrışmasını ve likide olmasını istemiyor.

Bir yanda, 68 ve 78 devrimci gençlik hareketleri içinde politize olmuş, sıcak devrimci mücadele içinde parti ile tanışmış, işkenceler, zindanlar, sürgünler ve derin illegalite deneyleri ile 45 yıla ulaşan parti stajı olan yoldaşlar, diğer yanda, 90'lı yıllarda, faşist diktatörlükten çıkış sürecinde politize olmuş ve partimizin likidasyonu sürecinde komünist partiyi arayan, sınıf mücadelesine inanan

ONBEŞLER Mücadelemize Yön Veriyor...(4. sayfadan devam)

fakat maalesef tasfiyecilerin ağına takılan, durum tespitini yapınca da selamlanacak bir öz güvenle fikirlerini ortaya koyan ve icra eden, inanmış, bilinçli, kavgacı, mücadeleci, ama aynı zamanda bütün olanaksızlıklara karşın kendilerini ideolojik olarak son derece iyi geliştirmiş, 20 yıla ulaşan farklı zengin bir deneyi bünyelerinde barındıran komünist genç bir kuşak. **İki nehrin suları bir çağlayanda tekleşmelidir. Bu çağlayanın yaratacağı coşkun ve**

olağanüstü niteliksel güç, bugün ülkemiz komünistlerinin gereksinim duyduğu olgudur.

Gelişecek bu tür bir nitel ve nicel güç odağı, bir taraftan ülkemiz devrimci sınıf hareketini ileriye taşıyacak, sınıf hareketi ile diğer toplumsal muhalefet odaklarını mücadelede ortaklaştıracak ve sınıf hareketi ile Kürt devrimci-demokrat özgürlük hareketinin birleşik mücadelesinin örülmesine katkıda

bulunacaktır.

Onbeşlerin, Mustafa Suphilerin kızıl geleneğinin sürdürülmesi, onların mücadelesinin zafere ulaşması 2017 yılında 28/29 Ocak'ın yıldönümünde bu bilinç ve karallıkla somut adımlar ile gerçekleşecektir.

Bu bir tercih değil, bir zorunluluktur. Türkiye işçi sınıfının mücadelesinin bize yüklediği görevdir.

Kadri Erol Yoldaş Hamlesi Komünist Örgüt Çalışması ve Kitlesellik (3. sayfadan devam)

daha da güçlenmesi gerekmektedir. Dolayısıyla sınıfın en geniş kesimlerine ulaşma, eylem ve güç birlikleri oluşturma, cephe kurma görevi ile güçlü bir TKP hedefi birbiriyle çelişmez. Tam anlamıyla ifade etmek gerekirse, güçlü bir TKP tüm bu amaçların yaşama geçirilmesinin hem ön koşuludur, hem de teminatıdır.

Kuşkusuz ki burjuva devletin çerçevesi ve faşist dikta koşullarında yasal alanda çalışmanın ne derece

güvenli ve istikrarlı olabileceği dikkate alınmalıdır. Türkiye Komünist Partisi burjuva devletin sınıf düşmanıdır. Burjuvazinin sınıf düşmanının politik öncü örgütünün çalışması ve güçlenmesi kuşkusuz ki burjuva devletin müsaade edeceği bir olgu değildir. Uluslararası koşullar ve ulusal demagojiler çerçevesinde kendi açısından tek gözünü yumabilir. Ancak ne zaman ki parti onlar için somut bir tehlike arz eder, bu durumda tüm toleransları ortadan kalkar.

Türkiye Komünist Partisi olarak bizlerin de yapması gereken, burjuva devlet aygıtının yok edemeyeceği, bu saldırıyı göze alamayacağı bir gücü ve etkiyi yaratacak düzeyde örgütlenmek ve kitleleşmektir. Bu kitleleşme de demir gibi bir kadro çekirdeğinin ve ülke çapında örülmüş bir parti örgütleri ağının temelinde gerçekleşir.

Tehlikenin panzehiri ideolojidir, politikadır, örgüttür.

V. İ. LENİN: TASFİYECİLİK ÜZERİNE Bir Yasalcı ile Bir Tasfiyecilik-Karşıtı Arasında Konuşma

Yasalcı: Bana öyle görünüyor ki, sosyal-demokrat basında tasfiyecilerle yapılan savaşımın ve tartışmaların aşırı sertliği, hırsı büyük ölçüde parlattı ve bir ölçüde anlaşmazlığın özünü gölgeledi.

Tasfiyecilik-karşıtı: Tam tersi değil mi? Savaşımın sertliği, ideolojik ayrılıkların derinliğinden ileri gelmiyor mu? Ya da belki siz de, kof sözlerle ve yaygın bayat ifadelerle aradaki uçurumu kapatmaya çalışan "yalpalayıcılar"a -başka deyişle "uzlaştırmacılar"a- katıldınız.

Yasalcı: O, hayır! Hiçbir biçimde "uzlaştırma" eğiliminde değilim. Tam tersine. Ortaya koymak istediğim nokta şu: Tasfiyeciler ne istediklerini yeter ölçüde bilmiyorlar. Bu nedenle de yeter ölçüde kararlı değiller. Karanlıkta el yordamıyla ilerliyorlar ve deyiş yerindeyse, kendi kendilerine gelişiyo- lar. Düşünce çizgilerini sonuna kadar götürmekten henüz korkmaktalar. Tutarsızlıklarının, karmakarışık bir

durumda olmalarının, çekingenliklerinin nedeni bu. Oysa karşıtları, bunları yanlış olarak, ikiyüzlülük, yasadışı partiye karşı hileli savaşım yöntemleri falan sanıyorlar. Sonuç veryansın etmek oluyor. Tartışmadan bir sonuç çıkarması, bir yarar sağlaması düşünülen kamuoyu da ne olup bittiğini anlayamaz bir duruma gelmiş bulunuyor. Eğer tasfiyeciler daha az sayıda akıllı diplomata sahip olsalardı ve kendilerine biraz daha fazla güvenselerdi, davalarını daha önce kanıtlayabilirler ve sizi parça parça ederlerdi.

Tasfiyecilik-karşıtı: Karabasan gibi bir şey bu... Ama yine de sizin savınızı dinlemek ilgi çekici görünüyor.

Yasalcı: Benim fikrimce, tasfiyeciler haklıdır. Kafalarına fırlatılan yasalıcı etiketini benimsemek zorundalar. Bunu benimseyeceğiz ve bugün Rusya'da işçi sınıfı hareketinin karşısında gittikçe yoğunlaşan sorunlara tek doğru yanıtı -marksizm açısından doğru- ancak

yasalcıların verebileceğini kanıtlayacağız. İçinden geçmekte olduğumuz dönemin, Rusya'nın iktisadi ve siyasal evriminde, bazı yönlerden kendine özgü bir aşama olduğunu itiraf ediyor musunuz, etmiyor musunuz?

Tasfiyecilik-karşıtı: Ediyorum.

Yasalcı: Ünlü "Aralık" (1908) kararlarınızda yaptığınız gibi, sadece sözde kalan bir itiraf bu. Ciddi olarak düşünülürse, bu tür bir itiraf, diyelim Üçüncü Dumadaki sosyal- demokrat grubun gözler önünde olan varlığını bir raslantı olarak değil, "yaşanan anın" ayrılmaz bir parçası olarak kabul etmek demektir. Bugünkü siyasal koşulların bütünü, işçi sınıfı hareketi içinde oluşan koşulların bütünü öyle ki, Dumada açık, yasal bir sosyal-demokrat grup olası ve zorunludur, açık, yasal bir sosyal-demokrat işçi partisi olası ve zorunludur.

Tasfiyecilik-karşıtı: Dumadaki sosyal-demokrat gruptan, sosyal-

V. İ. LENİN: TASFİYECİLİK ÜZERİNE...(5. sayfadan devam)

demokrat bir işçi partisine sığmamak oldukça tehlikeli değil mi?

Yasalcı: Hiçbir şekilde tehlikeli değil. Tek fark şu: Üçüncü Dumadaki sosyal-demokrat grubun varlık biçimi, bizim için dışardan kararlaştırıldı. Yapmamız gereken tek şey bu biçimi kabul etmek, daha önceden hazırlanmış yapıya girmekti. Orada yasal bir işçi partisinden hangi yollardan ortaya çıkacağını bulmak bize kalmış bir iş. Bu noktada girişkenlik göstermeliyiz, yeni varlık biçimleri bulmak için savaşılmalıdır. Sizin küçümser bir tavırla tasfiyeciler dediğiniz kişiler bu türlü bir savaş veriyorlar, yeni yola adımlar atıyorlar, ancak ne yazık ki henüz ilk adımı atmış durumdadır. Ne yazık ki, henüz çekingen davranıyorlar, dönüp dönüp arkalarına bakıyorlar ve yarım önlemlerle yetiniyorlar. Yeni yolun başında bu kaçınılmaz bir şey olabilir, ancak bu başlangıcı daha ileri adımlar izleyecektir. İlk adımların kararsızlığı ortadan kalkacak, hatalar giderilecektir.

Tasfiyecilik-karşıtı: Mükemmel. Acaba bu hataların ne olduğunu ve nasıl düzeltileceğini açıklama lütfunda bulunur musunuz?

Yasalcı: Seve seve. Yarının yasal işçi partisinden nasıl bir parti olacağını önceden tam olarak bilemeyiz, ama işçi sınıfı hareketinin genel gelişme doğrultusunu görebiliriz. Doğrultunun bu olduğunu bir kez kabul edersek, yasal partinin resmini çekinmeden çizebiliriz. Gerçi asıl parti, tam resimdeki gibi olmayabilir, ama ona benzer bir şey olacaktır. Sizin için böyle bir resim çizerken, bir şey "icat etmem" gerekmiyor. Gerek duyduğum tek şey, yaşamın bize öğrettikleriyle, devrim sonrası beliren yeni koşullar altında girilen eylemlerden edinilen deneyimleri dikkate almaktır. Sadece, ana akımı izlemem, ilgisiz ayrıntıları bir yana koymam ve bu deneyimi derleyip-toparlamam gerekiyor. İşçi sınıfı Dumada yasal olarak temsil edilmektedir. Dumada yasal bir sosyal-demokrat grup bulunmaktadır. Bu grup izlenmekte, ardına casuslar takılmaktadır; toplantılar yapmasına izin verilmeyor; görmüş-geçirmiş kişilerden yoksun bırakılmaktadır;[76] yarın belki de cezaevlerine atılabilir, sürgüne gönderilebilir. Sizin kısa görüşlü izleyicilerinizin inandığı gibi, bir parti, yasal diye, adli kovuşturmadan polis baskısından kurtulmuş olmuyor. Ancak Dumadaki yasal grup, baskıya karşı, varlığını sürdürmektedir. Yasal işçi birlikleri (sendikalar), kulüpler, haftalık ve aylık yasal marksist gazeteler vardır; bunlar daha da fazla izleniyor, kapatılıyor,

cezalarla bütün paraları ellerinden alınıyor, yazışmaları müdürleri gazetede geçirdikleri her bir ay karşılığında cezaevinde belki birbuçuk ay kalıyorlar, işçi birlikleri sürekli olarak yasaklanıyor, ama yine de varlıklarını sürdürüyorlar. Şimdi bu durumu iyice, dikkatle, tekrar tekrar düşünün. Yasal işçi birliklerinin, yasal marksist basının, yasal sosyal-demokrat temsilcilerin bulunmadığı durum başkadır. 1905'te durum öyleydi. Her zaman izlenseler bile, sürekli olarak baskı altında tutulsalar bile, bunların varolduğu durum tamamen başkadır. 1907'den beri görülen de budur. Bu, durumun yeni bir özelliğidir. Dikkate almamız, genişletip, güçlendirmemiz ve pekiştirmemiz gereken işte bu "yeni özellik"tir.

Tasfiyecilik-karşıtı: Siz, kendilerini öteden beri iştittikleri yasalıcılardan daha cesur, daha tutarlı bir yasalıcı olmaya söz vererek başladınız, ama şu ana kadar, tüm tasfiyecilerin çok önceleri söylediklerini yinelemekten başka bir şey yapmadınız.

Yasalcı: Daha önce söylediğim gibi, tutarlı ve inanmış bir yasalıcılığın resmi, yaşamın getirdiği deneyimin yakından gözlenmesinin mantıklı sonucudur. Gerçekte, yasal sosyal-demokrat bir işçi partisini oluşturacak bütün değişik öğeler zaten yaşıyor. Daha yüksek sesle, daha açıkça konuşmalı ve bunlara gerçek adını vermeliyiz. Bu ayrı ayrı öğelerin -bugün değilse bile yarın- biraraya getirileceğini, getirilmesi gerektiğini ve o zaman böyle bir partinin ortaya çıkacağını korusuzca kabul etmeliyiz. Bu parti kurulmalıdır, kurulacaktır. Baskıyla, yıldırma ile karşılaşacak, ancak, bu parti yaşayacaktır. Yasal bir işçi partisinden yoksun geçirilen yılların yerini, yasal işçi partisinden birçok baskıyla zaman zaman kesintiye uğrayan tehlikeli yaşamını sürdürdüğü yıllar alacaktır. Sırası geldiğinde o yılları da, Rusya'nın, tam Avrupa örneğine uygun yasal bir sosyal-demokrat partiye kavuştuğu yıllar izleyecektir. Yasal bir sosyal-demokrat partiye götürecek olan yılların içine zaten girilmiştir. Bu partiye daha şimdiden, sizin yüzde-doksandokuzu zaten yıkılmış olan yeraltı örgütünüzden daha gerçek olan bir

şeydir. Yasalcıları daha tam bir biçimde derleyip-toparlamak, onların eylemlerini daha kararlı, daha düzenli, daha kendine güvenli hale getirmek için işlerin bugünkü durumu hakkında konuşmaktan, bugünkü gerçeğin adını koymaktan, sloganlar ortaya atmaktan, bayrak açmaktan korkmamalıyız. Mahkemeler ya da polis, bayrağımızı elimizden çekip almış, ne gam, isterse yirmi kez alsın, o bayrağı yokedemezler, bizi ondan uzun süre yoksun tutamazlar, çünkü o bayrak gerçekte varolanın, büyüyenin, büyümeye devam edecek olanın ifadesidir.

Tasfiyecilik-karşıtı: Konuya gelin. Yoksa size şu sözü anımsatmam gerekecek: "Çok iyi şarkı söyler, ama şarkının nasıl biteceğini kimse bilmez." Açık konuşmaya söz vermişsiniz. Şu halde bir noktayı daha açıklığa kavuşturun, daha somutlaştırın: Bayrağınıza ne yazacaksınız?

Yasalcı: Ben de tam o noktaya geliyordum. Biz, işçi hareketini daha ileri götürmek üzere, yasal yollardan çalışan bir dernek kuruyoruz. Bu dernek marksizmin ilkeleri üzerinde temellendiriliyor. Derneğin amacı, yaşamın toplumsal koşullarında marksist çizgi doğrultusunda değişiklik sağlamak, sınıfları ortadan kaldırmak, üretim anarşisine son vermek vb.'dir. Yasal partinin, yani bizim derneğimizin başta gelen amacı, siyasal ve toplumsal düzeni tamı demokratlaştırmak, tarım sorununu demokratik çizgi doğrultusunda marksist görüşler temelinde çözümlemeye yardım etmek ve geniş iş yasalarını çıkarmaktır. Son bir nokta, şu: Yeni derneğin eylem araçları, yasal propaganda, uyarma ve örgütlenme araçlarıdır.

Tasfiyecilik-karşıtı: Böyle bir derneğin resmen temsil edilmesine hükümetimizin izin vereceğini düşünüyorsunuz değil mi?

Yasalcı: Endişe etmeyin, o kadar saf değilim. Derneğimiz, kuşkusuz, tescil edilmeyecek, ancak yasadışı sayılması da mümkün olmayacak - işte seçtiğimiz hedef bu. Her guberniyada işçiler birbiri ardından dernek tüzüğünü hazırlayacaklar ve onaylanması için yönetim makamlarına sunacaklar. Bu sürekli ve hep aynı kıvamda yürüyüp giden bir yasallık savaşımı olacak. Böyle bir derneğin kurucuları ve üyeleri, bugün, sözümona parti dediğimiz şeyin programında yer alan "dehşet verici" maddelerden ötürü kovuşturulmayacaklar. Gerçekten, RSDİP, bugün sözde bir partiden başka, bir şey değildir; programındaki "dehşet

V. İ. LENİN: TASFİYECİLİK ÜZERİNE...(6. sayfadan devam)

verici" maddeler, örneğin cumhuriyet ve proletarya diktatörlüğü isteği -birçok kararda silahlı bir ayaklanma hakkında yer alan "dehşet verici" maddeleri bir yana bırakıyoruz- vb., hiç kimseyi korkutmuyor, hiçbir önemi yok ve hiçbir rol oynamıyor. Hiçbir rol oynamıyor derken, gerçekte yasadışı herhangi bir eylemden suçlu olmayan insanların cezaya çarptırılmalarında oynadığı "rolü" kastediyoruz. Asıl sorun bu, partide bugünkü acıklı güldürü bu. Ölümün zararı yaşayana oluyor. Birçok kararın ve eski parti programının modası geçmiş, eski "hükümleri" -yaşamın reddettiği, yarsız hale gelen arşive kaldırılmış "hükümler"- sadece düşmanlarımızın işine yarıyor, bizi bastırmalarına yardım ediyor; günümüzün gerçek hareketini geliştirmekte, üçüncü Dumada, yasal olarak yayınlanan dergi ve gazetelerde, yasal işçi birliklerinde, yasal kongrelerde vb., vb.'de yürütülmekte olan güncel çalışmaların iletilmesinde hiçbir yararlı amaca hizmet etmiyor. İşte bu nedendir ki, (böyle dediğim için beni bağışlayın, ama tasfiyeciler avına çıkmaya hazır hale getirilmiş olan yandaşlarınızın öyle düşünmeye yatkın olmalarına karşın) biz yasalılar için sorunun özü, çok tehlikeli baskılardan ve cezalardan kaçınma arzusu değildir. Bizce sorunun özü, her şeyden önce, açık bir işçi sınıfı hareketinin ilkesel önemi, ikincisi de, bugünkü rejimin çelişkilerinden yararlanmaktır. Evet bay Ortodoks, marksizmin ilkeleri hiçbir biçimde, papağan gibi ezberlenmiş bir sözler toplamına, ya da sürgit değişmez "katı" kalıplara indirgenemez. Hayır, bu ilkeler, geniş işçi sınıfı hareketine, yığınların girişimlerini ve örgütlenmelerini geliştirmeye yardım içindir. Şu ya da bu söz "konuşulmuyorsa" ne gam -çok iyi biliyorum, siz ve yandaşlarınız, Dumadaki sosyal-demokrat grubun ya da yasal dergi vb.'lerin sözünü etmediği noktaların "dile getirilmesi"ni parmağınıza doluyorsunuz; bazı sözler "konuşulmuyorsa" ne çıkar-dava yürümeye devam edecektir. İşçilerin giderek daha geniş bölümleri hareketin içine çekilecektir. Açık eylemleri birleştirmek üzere kararlı bir adım atılacaktır. Siyasal bilince ermiş her işçi, kendisini ezen rejime bir darbe indirecektir; işçi, bugünkü rejimin en karakteristik çelişkisinin ta kendisini, yani yasallığı resmen tanımakla fiilen kabul etmekten geri durma arasındaki çelişkiyi, Dumadaki sosyal-demokrat grubu "hoşgörü" anlayışı içinde karşılamakla sosyal-demokrat partiyi ezme çabaları arasındaki çelişkiyi, resmi demeçlerde işçi derneklerini tanımakla gerçek yaşamda onlara baskı yapılması arasındaki çelişkiyi hedef alacaktır. Proletaryayı ezen rejimin çelişkilerine darbe vurmak -işte

marksizmin yaşayan ruhu budur, ölü kalıplar değil. Alman Sosyal-Demokrat Partisinin başarılı olmasının bellibaşlı -hatta temel de diyebilirim- nedenlerinden biri, partinin, hareketin çıkan uğruna reçeteyi (formülü) kurban etmeyi seve seve kabul etmesidir. Hareket 1871'den sonra, programı sadece "yasalara uygun" siyasal eylem yöntemlerini tanıyan bir parti yaratmayı başarmıştır. Parti, bizimkinden çok daha "yasal" olan sosyal-demokrat bir program aracılığıyla, dünyadaki en güçlü sosyal-demokrat hareketi gerçekleştirmiştir. O program bizimkinden çok daha yasal, çünkü bir cumhuriyet yönetimi hakkında hiçbir hükmü hiçbir zaman içermiş değildir. Buna karşılık siz, model-köktenci sosyal-demokrat yığın örgütünün, model-köktenci sosyal-demokrat yığın hareketinin varolmadığı bir ortamda, dünyaya "model-köktenci" sosyal-demokrat bir program örneği göstermeye çalışıyorsunuz.

Tasfiyecilik-karşıtı: Şu ana kadar söylediklerinize göre, her guberniyada, siyasal bilince ermiş her işçinin, sizin yasal marksist "dernek" tüzüğünüzü kopya edip onaylamak üzere yetkili makamlara sunduklarını kabul edersek, sizin tasarınız, dernekler ve işçi birlikleriyle ilgili devlet dairesinde gelen ve giden belgeler bölümündeki bir "yığın hareketi"nden öteye geçmiyor. Siz kendiniz, böyle bir derneğe izin verilmeyeceğini söylediğinize göre, bunun anlamı hiçbir yerde açık bir hareket, hatta "açık" bir dernek gerçekleştirilemeyecek demektir. Sizin yasalci hayaliniz hariç. Ama sizi ayrıntılı olarak yanıtlamadan önce, bir soru daha sormak isterim: Bu yasal marksist "derneğin", eskinin, yani şimdiki partinin yerini mi almasını düşünüyorsunuz, yoksa

onunla yanyana varolmasını mı?

Yasalci: Hah tamam. Çok ilginç bir noktaya değindiniz. Tasfiyecilerin resmi önderlerinin yaptığı kötü hatalardan biri budur. Doğruluğu apaçık belli olan yolda ileriye doğru büyük bir adım atmaktan korkuyorlar. Üstelik aynı zamanda, başka bir doğrultuda, hadi adını da koyalım oportünist yolda, dava için hiç de gerekmeden aşırı ölçüde tehlikeli adımlar atıyorlar. Ben kendi payıma, kişinin tasfiyecilerle olmaksızın da yasalci olmaktan yana olabileceğini söylüyorum. Kişi, oportünist olmaksızın yasalci olmalıdır. Hareketin yasal yollarını kabul etmeliyiz, yarım ağızla ve sözde değil, uygulamada ve ciddiyetle kabul etmeliyiz. Bunun anlamı şudur: Bir an önce, yasal marksist bir işçi partisi kurmalıyız. Ama devrimin yadsınması, iyi gözle görülemeyecek bir oportünizm olur. Ama yine de çoğunluğu değilse bile, tasfiyecilerimizin bir kısmı böyle bir eğilimde olduklarını gösteriyorlar. İşçi sınıfının egemenliğini yadsımak oportünizmdir. Bunu toptan kınıyorum. Bir şeyi tasfiye etmek için herhangi bir şeyi reddetmek zorunda değiliz. Yeni yasal parti eskiyle birlikte, onunla yanyana varolmalıdır. Bunlar birbirlerini güçlendireceklerdir.

Gülümsediğinizi görüyorum. Ama söylediklerimde gülünecek bir şey yok. Bunun "aynı gideri deftere iki kez işlemek" gibi bir şey olduğunu söyleyebilirsiniz. O zaman izin verin şunu sorayım: Yasal basınla yasadışı basının birlikte varolması benim tasarımıma ya da daha doğrusu bugünkü deneyimden alınmış derslerden çıkardığım sonuçlara benzerlik göstermiyor mu? 1905'ten önce mülteciler yasal basında yazı yazamıyorlardı. O günlerin basını bu tür mültecilerin yazdığı yazıları, hatta bir nom de plume [Yazarların imza olarak kullandığı takma isimler. -ç.n.] altında bile yayınlamazdı. Oysa şimdi içinde yaşadığımız çelişkiler döneminde çok iyi tanınan-bilinen mülteciler yasal basında olduğu kadar yasadışı basında da kendi imzalarıyla açık açık yazıyorlar. Ama siz buna "aynı gideri deftere iki kez işlemek" diye karşı çıkmıyorsunuz! Bu durum, herhangi bir karışıklığa yolaçmıyor. Bu "aynı gideri deftere iki kez işlemeyi" çağımız koşullarının emrettiğini kavramaktan, bu çağın çelişkilerini kullanmaktan ve günümüzün en önemli olaylarının yer aldığı bu cephede nasıl bir girişimde bulunulması gerektiğini bilmekten sizi alıkoyan şey sadece alışkanlıklardır, başka bir şey değil. Söze geldiği zaman "yasadışı çalışmanın yasal çalışma ile uyusturulmasını" hepiniz kabul

V. İ. LENİN: TASFİYECİLİK ÜZERİNE...(7. sayfadan devam)

ediyorsunuz. Öyleyse bunu uygulamaya koyun. A'yı söylediğinize göre, B'yi söylemekten korkmayın. Bu temel tezi, taktikler ve genel olarak örgütlenme konularında kabul ettiğinize göre, aynı şeyi parti örgütü konusunda kabul etmekten korkmayın. Yasallığa karşı saçma anarşist önyargılardan kendinizi kurtarın lütfen ve bunu kararlı biçimde, ciddi olarak, içtenlikle yapın.

Tasfiyecilik-karşıtı: Sizin asıl derdiniz şu; siz sadece "yasalcılık" oyunu oynuyorsunuz, "yasalcılık" gösterisi yapıyorsunuz, oysa Almanlar gerçekten varolan bir yasalcılığa dayanıyorlardı. Yasal ve yasadışı basın örneği, size karşı özellikle dikkat çekici bir savdır. Yasadışı eylemde bulunan bir sosyal-demokrat, yasalar çerçevesinde izin verilen bir yazı yayınlamak için yasal basını kullandığı zaman, yasalcılık oyunu oynamıyor, sadece belli dar sınırlar içinde gerçekten varolan yasallıktan yararlanıyor demektir. Oysa sizin yasal işçi partiniz ya da marksist derneğiniz (ve onların yanı sıra, sizin kendilerinden tabanda pek ayrılık göstermediğiniz tasfiyecilerin "açık işçi partileri") sadece yasalcılık hayalıdır, başka bir şey değil. Siz kendiniz, buna izin verilmeyeceğini itiraf ettiğinize göre, bu sözümona "yasal"

dernekler gerçekte yasal bir varlığa ulaşamayacaklardır. Anarşist-sindikalistlerin genellikle "devrimci cambazlığa" girişmeleri gibi, sizin yapabildiğiniz tek şey de "yasalcı cambazlığı" oluyor. Kadetlerin partisi, yasal olarak varolmadığı halde, pekala yasal bir çalışma içinde bulunuyor. Bu, çelişkileri kullandıkları için değil, çalışmalarının içeriğinde devrimcilik diye bir şey bulunmadığı ve yığınlar arasında herhangi bir demokratik örgüt çalışması yapmadığı içindir. Çalışmaları liberal-monarşist yapıdadır. Otokrasi, bu tür bir siyasal eylem izin vermeyi, gözyummayı kaldırabilir. Ama otokrasi, marksistlerin işçi sınıfı içinde eylemde bulunmalarına gözyumamaz. Davayı bir maske altında yürütmeye çalışmak bönlüktür. Tasfiyecilerin "açık işçi partisi" kadar sizin "yasal derneğiniz" de, gerçekte sosyal-demokratlara dayanıp güvendiğinize göre, sahte bir dernekten, bir maskeden başka bir şey değildir. "Derneğiniz"in amaçlarını, programını ve taktiklerini belirlemek için seçtiğiniz bulanık, açık olmayan tanımlar, işin aslında, sözlü bir gizleme, çelimsiz bir savunma çabasından ve yasalcı cambazlıktan başka bir şey değildir. Bizim partimiz Dumada sesini duyurmalıdır, yasal olarak çalışan işçi birlikleri kurmalı, yasal olarak toplanan kongrelerde konuşmalıdır. Bunu yadsımak tam bir anarşizm ya da aydınca nihilizm

olur. Yeni çağın yeni koşullarını, bu eylemlerin gereğini kabul ederek hesabediyoruz. Ne var ki, siyasal eylemler için yasallık (aydın oportünistler ayrı tutulursa) henüz söz konusu değildir. Çünkü böyle bir yasallığın koşulları henüz elde edilebilmiş değildir. Böyle bir yasallığa sessizce "sızabileceğinizi" düşünmeniz, boş bir düştan başka bir şey değildir. Almanya örneğinde, böyle bir yasallık daha 1871'de sağlanmış, ülkenin burjuva çizgisinde gösterdiği dönüşüm tamamlanmış, doğrudan devrimci hareketin koşulları tüm olarak ortadan kalkmıştır. Gerçekten yasal olan, yasalcılık oyunu oynamayan ya da "yasalcılık cambazlığı"na girişmeyen sosyal-demokrat partinin ortaya çıkması olanağını sağlayan şey, Alman sosyal-demokratlarının yetenekleri değil, işte bu gerçek koşullardır.

Almanya'nın burjuva devrimini tamamlamış olma durumunu, demokrasi tarihini, 1860'lardaki "tepeden inme devrimi"ni ve gerçekten varolan yasallığını Rusya'ya aktaramayacağınız için, Alman sosyal-demokrat partisi gibi bir partinin programının, bazı kararlarının vb., yasal hükümlerini kopya etmeye ve bu tür bir "yasalcılığı" Rusya'ya aktarmaya çalışmak boş bir düştan, anlamsız bir zaman öldürmekten başka bir şey değildir. Yasal cumhuriyetçi partilere izin veren bazı monarşist ülkeler vardır. Rusya'da burjuva devriminin başarılmışından ve Avrupa'dakine benzer bir burjuva düzenine sahip olmamızdan sonra, nasıl bir yasalcılığa varılacağı, ancak ilerdeki savaşlar bittikten sonra anlaşılacaktır. Yasallığın türünü, o savaşların sonucu saptayacaktır. Bugün sosyal-demokrat harekete düşen görev, 3 Haziran rejimi döneminin özel koşulları altında kendini ve yığınları devrim için hazırlayabilmektir.

Bu koşullar altında, işçi sınıfının yasal partisi, açık bir işçi partisi gibi sözler boştur. Bu sözler sadece yasalcılık yanlısı bir grup oportünistin yasal duruma getirilmesi arzusunun gizler. Popüler sosyalistlerin hoşuna giden yasallık, gerçekte bu tür yasallıktır. Bizim yasal, tasfiyecilerimiz hoşuna giden yasallık, işte bu yasallıktır. Bütün oportünist öğelerin -devrimi yadsıma ve proletaryanın egemenliğini reddetme fikrini besleyenlerin- aydın tasfiyeciler grupları tarafından çekilmesi ve onların bunu önleyememesi, raslantı değil bir zorunluluktur, bazı tasfiyecilerin "yanılgısı"nın ürünü değil, o aydın tasfiyeciler grupların toplumsal oluşumunun (composition) ürünüdür. Yasalcının bu kişilerden ayrılığını gösteren tek şey, onun iyi

niyetleri olabilir, gerçekte onlardan ayrılabilmesi olanaksızdır. Bugün varolan koşullar altında yasal duruma sokulabilecek olanlar, popüler sosyalistlerle bir grup tasfiyeciyi yazardır. Bu hem olası, hem kaçınılmaz bir şey. Ama bir işçi partisinin yasallığı sadece sözden öteye geçecek bir şey değildir.

İşçi sınıfının yasadışı partisi varolmaya devam etmektedir. Bu parti, günümüzde aşırı ölçüde zayıflamış, örgütlerinin çoğu dağılmış olduğu halde, kendi varlığına karşı çıkmamaktadır. Yeniyile ortaya çıkan çalışma grupları ve çevreleri, devrimci yeraltına tekrar tekrar hız vermişlerdir. Şimdi, soru çok basitleşiyor: Örgütlü güç nedir, ideolojik gelenek nedir, etkileme gücünde olan, Dumadaki işçi temsilcilerinin açık eylemlerini, işçi birliklerini, işçi kulüplerini ve çeşitli yasal kongrelere katılan işçi temsilcilerini etkileyecek olan parti hangisidir? Devrimci proletarya partisi, yani Rus Sosyal-Demokrat İşçi Partisi mi, yoksa oportünist tasfiyeciler yazarlar grubu mu? "Tasfiyecilikle savaşım"ın gerçek özü budur, çatışmada hasım taraflar arasındaki uçurumun gerisinde yatan şey budur. Hiçbir iyi niyet ya da yasalcılıkla tasfiyecilik arasında yapılacak hiçbir sözlü ayırım çabası bu uçurumu kapatamaz.

Diskussionni Listok, n° 3, 29 Nisan (12 Mayıs) 1911'de yayınlandı

İmza: B. V. Kuprianov
[Türkçesi: Lenin: "Tasfiyecilik Üzerine", Sol Yayınları, Ekim 1993, İkinci Baskı, s: 145-155]

Dipnotlar

[76] "Görmüş-geçirmiş insanlar" ya da "görmüş-geçirmiş kişiler". - Üçüncü devlet Dumasındaki sosyal-demokrat grubun üyelerine danışmanlık eden, çoğu tasfiyeciler insanları.

"Görmüş-geçirmiş kişiler", partinin önde gelenlerinin yeraltında olmasından ve Duma grubunun çalışmalarına yasal biçimde katılamayacak oluşlarından yararlanarak, bolşevik partisinin eylemlerini oportünist bir yöne akıtmaya çalıştılar.

Proletari'nin 1909 Haziranında yapılan genişletilmiş yazı kurulu konferansında, Lenin, Duma grubu üyelerine yardımcı olmak üzere bazı bolşeviklerin yasal çalışma yoluna girmelerini önermişti. Konferans, Duma grubuna yardımcı olmak üzere bir kurulu görevlendirdi. Bu kurula seçilenlerden biri de Lenin'di.